

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 22. 6. 2010, č. j. 1656A/10 a ze dne 2. 7. 2010, č. j. 1798/10 vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 188/2010, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že navrhovatel podal u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) dne 19. 7. 2010 žalobu, kterou se domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 22. 6. 2010, kterým mu byl určen advokát k poskytnutí právní služby podle § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii a rozhodnutí ze dne 2. 7. 2010, kterým bylo prvně zmíněné rozhodnutí zrušeno. Současně s žalobou podal návrh na přiznání odkladného účinku. Žalobce nezaplatil soudní poplatek ani nepožádal o osvobození od placení; městský soud jej proto vyzval k zaplacení soudního poplatku a současně jej poučil o tom, že může požádat o osvobození od soudního poplatku (viz usnesení ze dne 12. 8. 2010, č. j. 5 A 188/2010 - 8). Dne 23. 8. 2010 předložil žalobce městskému soudu prohlášení o majetkových poměrech, poté soud vyzval dne 30. 8. 2010 žalovanou k předložení správního spisu.

Navrhovatel učinil u městského soudu dne 23. 8. 2010 podání, v němž se domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu u žádosti o přiznání odkladného účinku s odůvodněním, že se jedná o návrh přednostní. Toto podání bylo Nejvyššímu správnímu soudu postoupeno dne 6. 9. 2010

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Podle ust. § 174a odst. 6. zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, příslušný soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty usnesením. Návrh odmítne, byl-li podán někým, kdo není k jeho podání oprávněn, anebo jestliže navrhovatel neopravil nebo nedoplnil řádně návrh v určené lhůtě, jinak o něm rozhodne bez jednání do 20 pracovních dnů ode dne, kdy mu byla věc předložena nebo kdy byl návrh řádně opraven nebo doplněn.

Pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Městský soud, jak vyplývá z data podání žaloby a prvního úkonu soudu, věc navrhovatele nepochybně předřadil před ostatní věci a bezprostředně po podání žaloby se věcí zabýval. Nutno podotknout, že dříve, než o věci mohl jednat, bylo jeho povinností vyřešit otázku soudního poplatku, který navrhovatel neuhradil ani sám nepožádal o osvobození, což soud bez zbytečných průtahů činil.

Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přízná žalobě odkladný účinek, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky zde uvedené, a to po vyjádření žalovaného. Vzhledem k tomu, že v době podání navrhovatele městský soud ještě neměl k dispozici vyjádření žalovaného, nemohl rozhodnout o příznání odkladného účinku.. Z logiky věci své řízení nemohl městský soud zatížit namítanými průtahy v řízení, určení lhůty z důvodů průtahů v řízení je proto zcela nedůvodné.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 174a odst. 9 zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 15. září 2010

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu